

Czy ustawodawca może ustanowić tego rodzaju niedyskryminujące uwzględnienie okresów zatrudnienia

- a) również z mocą wsteczną (w niniejszej sprawie na podstawie opublikowanej ustawy z dnia 27 grudnia 2011 r., BGBl I 2011/129, z mocą wsteczną na dzień 1 stycznia 2004 r.), czy też
- b) obowiązuje ono dopiero z chwilą wydania lub ogłoszenia nowych przepisów dotyczących uwzględniania okresów zatrudnienia i określania awansów?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1 lit. b):

Czy art 21 Karty praw podstawowych w związku z art. 2 ust. 1 i ust. 2 oraz z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78/WE należy interpretować w ten sposób, że:

- a) regulacja ustawowa, która w zakresie okresów zatrudnienia na początku kariery przewiduje dłuższe okresy przed awansem i utrudnia awans do kolejnej kategorii wynagrodzenia stanowi pośrednio nierówne traktowanie ze względu na wiek,
- b) a w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej wskazane przepisy należy interpretować w ten sposób, że tego rodzaju regulacja jest odpowiednia i konieczna ze względu na małe doświadczenie zawodowe na początku kariery?

4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1 lit. b):

Czy art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78/WE należy interpretować w ten sposób, że dalsze obowiązywanie starej, dyskryminującej — odnośnie wieku — regulacji jedynie w celu ochrony pracownika przed negatywnymi skutkami w zakresie wynagrodzenia spowodowanymi nową, niedyskryminującą regulacją (klauzula pewności wynagrodzenia) jest dopuszczalne lub uzasadnione ze względów zachowania istniejących praw i ochrony uzasadnionych oczekiwań?

5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1 lit. b) i 3 lit b):

- a) Czy ustawodawca może ustanowić obowiązek współpracy celem ustalenia okresów zatrudnienia pracownika i uzależnić przejście do nowego systemu uwzględniania okresów zatrudnienia i awansów od spełnienia owego obowiązku?
- b) Czy pracownik, który zaniechał wymaganej od niego w rozsądnym zakresie współpracy przy ponownym określaniu daty odniesienia dla potrzeb awansu na podstawie nowego, niedyskryminacyjnego systemu uwzględniania okresów zatrudnienia i awansów i w związku z tym świadomie nie korzysta on z regulacji niedyskryminującej

dobrowolnie pozostając w starym systemie uwzględniania okresów zatrudnienia i awansów może się powołać na dyskryminację ze względu na wiek wedle starego systemu, czy też pozostanie w starym, dyskryminującym systemie jedynie w celu możliwości dochodzenia roszczeń finansowych stanowi nadużycie prawa?

6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1 lit. a) lub na pytania 1 lit. b) i 2 lit. b):

Czy unijna zasada skuteczności na podstawie art. 47 ust. 1 Karty praw podstawowych i art. 19 ust. 1 TUE nakazuje, aby bieg przedawnienia roszczeń określonych prawem Unii nie rozpoczynał się przed jednoznacznym wyjaśnieniem sprawy poprzez ogłoszenie danego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej?

7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1 lit. a) lub na pytania 1 lit b) i 2 lit b):

Czy unijna zasada równoważności nakazuje rozszerzenie stosowania przewidzianego w prawie krajowym zawieszenia biegu przedawnienia w przypadku dochodzenia roszczeń na podstawie nowego systemu uwzględniania okresów zatrudnienia i awansów (§ 53a ust. 5 ustawy w sprawie kolei federalnych) na dochodzenie różnic wynagrodzenia wynikających ze starego systemu zawierającego dyskryminację ze względu na wiek?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 24 lipca 2013 r. — Art & Allposters International BV, przy udziale: Stichting Pictoright

(Sprawa C-419/13)

(2013/C 325/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Art & Allposters International BV

Strona pozwana: Stichting Pictoright

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ reguluje kwestię, czy prawo do rozpowszechniania przysługujące podmiotowi praw autorskich może znaleźć zastosowanie do reprodukcji dzieła chronionego prawem autorskim, które zostało zbyte i dostarczone na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez podmiot praw autorskich lub za jego zgodą, jeżeli reprodukcja ta została następnie zmieniona w zakresie formy i w takiej formie została ponownie wprowadzona do obrotu?
- 2) a) W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze: Czy okoliczność, że dokonano zmiany w rozumieniu pytania pierwszego ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy wyczerpanie w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29 zostało udaremnione czy też przełamane?
- b) W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytanie 2a: Jakie kryteria powinny zostać zastosowane, aby przyjąć wystąpienie zmiany formy reprodukcji, która prowadzi do udaremnienia lub też do przełamania wyczerpania w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29?
- c) Czy kryteria te pozostawiają miejsce dla kryterium rozwiniętego w prawie niderlandzkim, zgodnie z którym wyczerpanie jest już wykluczone z tego względu, że dokonający ponownej sprzedaży nadał reprodukcjom inną formę i rozpowszechniał je publicznie w tej formie (wyrok Hoge Raad z dnia 19 stycznia 1979 r., Poortvliet, NJ 1979/412)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Włochy) w dniu 25 lipca 2013 r. — Emmeci Srl przeciwko Cotral SpA

(Sprawa C-427/13)

(2013/C 325/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Emmeci Srl.

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Cotral SpA.

Cuestión prejudicial/Cuestiones prejudiciales

- 1) Czy art. 56 dyrektywy 2004/17/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala, aby ustawodawca krajowy postanowił, iż podmioty zamawiające mogą, na etapie składania ostatnich postąpień podczas aukcji elektronicznej, uniemożliwić uczestnikom zobaczenie ich pozycji w klasyfikacji oraz ofert pozostałych przedsiębiorców, odraczając powiadomienie o nich do czasu zakończenia aukcji?
- 2) Czy art. 56 dyrektywy 2004/17/WE i zasady przejrzystości oraz równego traktowania sprzeciwiają się przepisom krajowym lub praktyce administracyjnej takim jak te, których dotyczy [Or.9] niniejsze postępowanie, przewidującym pięciominutowy black-out na końcowym etapie aukcji elektronicznej, podczas którego uczestnicy nie mogą poznać swojej pozycji w klasyfikacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 31 lipca 2013 r. — Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss przeciwko Vietnam Airlines Co. Ltd

(Sprawa C-431/13)

(2013/C 325/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Strona pozwana: Vietnam Airlines Co. Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pasażerowi przysługuje odszkodowanie w pełnej wysokości na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽¹⁾, ze względu na duże opóźnienie również wówczas, gdy uprzednio osoba trzecia niebędąca pasażerem dokonała na rzecz pasażera płatności tytułem odszkodowawczym, czy też tego rodzaju płatność należy zaliczyć na poczet odszkodowania?